

NOCUJĄCY (1) *part praes act*

G pl nocujących.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spędzający gdzieś noc [*u czego = w pobliżu czego*]: nabożeństwo ono wiernych Chrześcijanow grob Páńlki nÁwiedzÁiÁcych/ y nocuiÁcych v niego w wielki piÁtek y w wielkÁ SobotÁ po kořcielech/ ná pámiÁtkÁ pogrzebu PÁńlkiego/ ielt pochwały godne *WujNT* 293.

Cf **NOCOWAĆ**

MŚ